

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA LUBELSKIEGO

Lublin, dnia 20 czerwca 2013 r.

Poz. 3118

WOJEWODA LUBELSKI

Rozstrzygnięcie nadzorcze Nr PN-II.4131.227.2013 Wojewody Lubelskiego

z dnia 19 czerwca 2013 r.

stwierdzające nieważność Nr XXVIII/181/2013 Rady Miejskiej w Tyszowcach z dnia 16 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Tyszowce”, w części obejmującej § 1 ust. 4 - 6; § 2 ust. 4; § 3 ust. 3; § 4 pkt 1, 2, 3, 7, 8, 9 i 11; § 5 ust. 6 pkt 1 – 4 i 6 - 7; § 6 ust. 4; § 10 -12; § 14 ust. 5; § 15 ust. 4 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXVIII/181/2013 Rady Miejskiej w Tyszowcach z dnia 16 maja 2013 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Tyszowce”, w części obejmującej § 1 ust. 4 - 6; § 2 ust. 4; § 3 ust. 3; § 4 pkt 1, 2, 3, 7, 8, 9 i 11; § 5 ust. 6 pkt 1 – 4 i 6 - 7; § 6 ust. 4; § 10 -12; § 14 ust. 5; § 15 ust. 4 regulaminu, stanowiącego załącznik do uchwały.

Uzasadnienie

Uchwała Nr XXVIII/181/2013 Rady Miejskiej w Tyszowcach została doręczona organowi nadzoru w dniu 23 maja 2013 roku.

Przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Tyszowcach została wydana na podstawie art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2012 r., poz. 391 ze zm.). Zgodnie z tym przepisem, regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1/ wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących:

a/ prowadzenie we wskazanym zakresie selektywnego zbierania i odbierania odpadów komunalnych, w tym powstających w gospodarstwach domowych przeterminowanych leków i chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i innych odpadów wielkogabarytowych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych oraz zużytych opon, a także odpadów zielonych,

b/ uprzątnięcie błota, śniegu i lodu oraz innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego,

c/ mycie i naprawy pojazdów samochodowych poza myjniami i warsztatami naprawczymi,

2/ rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

a/ średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,

b/ liczby osób korzystających z tych pojemników,

3/ częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz z terenów przeznaczonych do użytku publicznego,

4/ (uchylony)

5/ innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami,

6/ obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mających na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku,

7/ wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej, w tym także zakazu ich utrzymywania na określonych obszarach lub w poszczególnych nieruchomościach,

8/ wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzania.

Katalog zagadnień przekazanych cytowanym przepisem do uregulowania ma charakter zamknięty, co oznacza, że organy stanowiące nie mogą określać w regulaminach czystości i porządku kwestii, które wykraczają poza jego zakres.

Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy jest aktem prawa miejscowego, wydanym z upoważnienia określonego w art. 4 ust. 1 ustawy. Organ stanowiący musi zatem ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu. Istotą analizy prawidłowości uchwały w przedmiotowej sprawie jest więc wskazanie zakresu, jakie obejmuje upoważnienie ustawowe, a w konsekwencji ocena, czy Rada wypełniła cały zakres spraw przekazanych przez ustawodawcę do uregulowania, jednocześnie nie przekraczając kompetencji przyznanych normą ustawową

W doktrynie i orzecznictwie ugruntował się pogląd dotyczący dyrektyw wykładni norm o charakterze kompetencyjnym. Naczelną zasadą prawa administracyjnego jest zakaz domniemania kompetencji, co oznacza, że normy kompetencyjne powinny być interpretowane w sposób ścisły, literalny. Zakazuje się dokonywania wykładni rozszerzające przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii /wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2000r. K 25/99, OTK 2000/5/141/.

W ocenie organu nadzoru przedmiotowa uchwała Rady Miejskiej w Tyszowcach jest obciążona szeregiem istotnych wad prawnych.

W § 1 ust. 4 regulaminu Rada powtórzyła zapisy art. 5 ust. 1 pkt 1 omawianej ustawy.

W myśl tego przepisu, właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, chyba że na mocy uchwały rady gminy, o której mowa w art. 6r ust. 3, obowiązki te przejmie gmina jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zgodnie z § 118 w związku z § 143 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 roku w sprawie zasad techniki prawodawczej (Dz. U. Nr 100, poz. 98) w aktach organów samorządu

terytorialnego nie powtarza się przepisów ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych. Rada gminy nie ma prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

Rada gminy nie może regulować ponownie tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie. Taka uchwała, jako istotnie naruszająca prawo, jest nieważna. Jak trafnie zauważa się w orzecznictwie sądowym, trzeba liczyć się z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (wyrok NSA z 14 października 1999 r., sygn. akt: II SA/Wr 1179/98).

W § 1 ust. 5 regulaminu Rada wskazała, że „*przedsiębiorca odbierający odpady może zaopatrywać za odpłatnością właścicieli nieruchomości w pojemniki*”.

W ocenie organu nadzoru powyższe unormowanie przedmiotowej uchwały wykracza poza zakres upoważnienia art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. W szczególności, określanie podmiotów uprawnionych do wyposażenia poszczególnych nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych, nie mieści się w zakresie pkt 2 tego upoważnienia, zgodnie z którym, rada gminy uchwalając regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie gminy winna określić rodzaj i minimalną pojemność pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym, przy uwzględnieniu:

- a) średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach,
- b) liczby osób korzystających z tych pojemników.

Kompetencja przyznana radzie gminy w tym przepisie ogranicza się zatem wyłącznie do określenia rodzaju i minimalnej pojemności pojemników.

Obowiązek wyposażenia nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych wynika bezpośrednio z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach i ciąży na właścicielach nieruchomości, chyba że na mocy uchwały rady gminy, o której mowa w art. 6r ust. 3, obowiązki te przejmie gmina jako część usługi w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za uiszczoną przez właściciela opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Także w przypadku, gdy rada skorzysta w przewidzianego uprawnienia, kwestie wyposażenia nieruchomości w pojemniki do zbierania odpadów komunalnych nie stanowią materii regulaminu utrzymania czystości i porządku w gminie. Kwestie te są regulowane przepisami ustawy i uchwały podejmowanej w wykonaniu upoważnienia z art. 6r ust. 3 tej ustawy.

Zgodnie z § 1 ust. 6 regulaminu, „*przedsiębiorca odbierający odpady ponosi odpowiedzialność finansową za uszkodzenie z jego winy pojemnika będącego własnością właściciela nieruchomości*”.

Powyższe zapisy nie stanowią materii przekazanej do uregulowania przez radę gminy w drodze regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W zakresie kształtowania zasad odpowiedzialności przedsiębiorcy świadczącego usługi odbioru odpadów komunalnych w związku z wykonywaną działalnością Radzie Miejskiej nie przysługują żadne kompetencje. Rada nie ma zatem podstaw prawnych, aby rozstrzygać w podejmowanym regulaminie kwestie odpowiedzialności przedsiębiorcy w przypadku uszkodzenia pojemnika będącego własnością właściciela nieruchomości. Dlatego uznać należy, iż Rada Miejska przyjmując zapis § 1 ust. 5 i 6 regulaminu nie tylko działała z przekroczeniem ustawowego upoważnienia z art. 4 ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ale również wkroczyła w kwestie o charakterze cywilnoprawnym.

W § 2 ust. 4 regulaminu Rada określiła obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące utrzymania czystości i estetycznego wyglądu obiektów budowlanych (pkt 1), uprzątkania odpadów z nieruchomości i wnętrza budynków (pkt 2), pielęgnacji i estetycznego wyglądu parków, terenów zielonych, ogródków, kwietniów i klombów (pkt 3), corocznej wymiany piasku w piaskownicach (pkt 4).

W ocenie organu nadzoru, powyższe postanowienie regulaminu stanowi naruszenie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Wydawany na podstawie ww. ustawy regulamin

utrzymania czystości nie może zobowiązywać właścicieli nieruchomości do utrzymywania porządku poza terenem swoich nieruchomości lub terenach przylegających do nieruchomości.

Należy ponadto podkreślić, że przepis art. 5 ust. 1 ww. ustawy precyzyjnie reguluje zakres obowiązków właścicieli nieruchomości w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości. Wśród tych obowiązków brak jest jakichkolwiek, poza wskazanym wyżej art. 5 ust. 1 pkt 4 ustawy, odesłań do obowiązków właścicieli nieruchomości dotyczących utrzymania czystości na terenach publicznych. Natomiast w myśl art. 5 ust. 5 zdanie pierwsze omawianej ustawy, obowiązki utrzymania czystości i porządku na terenach innych niż wymienione w ust. 1-4 należą do gminy.

Regulamin utrzymania czystości i porządku nie może wykraczać poza ramy przedmiotowe (art. 4) ustawy i stanowić obowiązków właścicieli ponad granice ustawowe (art. 5 ust. 1) oraz ponad obowiązki innych podmiotów wskazanych w art. 5 ust. 2-5. Przy podejmowaniu uchwały czuwać należy nad korelacją w zakresie zasad uchwalanych na podstawie art. 4 ust. 1, a wymienionych w art. 4 ust. 2 z obowiązkami właścicieli i podmiotów wskazanych w art. 5 ust. 1-5.

W § 3 ust. 3 regulaminu, Rada ustaliła iż „*wraki pojazdów mechanicznych należy uprzętać zgodnie z wymogami ustawy z dnia 20 stycznia 2005 r. o recyklingu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 25, poz. 202 z późn. zm.)*”.

Powyższa regulacja nie stanowi materii regulaminu.

Regulamin nie może być traktowany jako informator o innych obowiązujących przepisach. Zważywszy na rygor odpowiedzialności grożącej za niewykonanie obowiązków określonych w regulaminie (art. 10 ust. 2a ustawy) regulacja regulaminowa musi być adekwatna do zakresu delegacji udzielonej radzie, jak też staranna i jednoznaczna.

W § 4 pkt 1 regulaminu Rada zawarła obowiązki dotyczące spalania odpadów na powierzchni ziemi oraz w instalacjach grzewczych budynków.

Problematykę tę uregulowano w ustawie z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz.21). Na podstawie art. 30 ust.1 tej ustawy zakazuje się przetwarzania odpadów poza instalacjami lub urządzeniami. Odzysk poza instalacjami lub urządzeniami może być prowadzony, jeżeli nie stwarza zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi oraz jest prowadzony zgodnie z wymaganiami określonymi w odpowiednich przepisach (art. 30 ust.3).

Zakaz zawarty w § 4 pkt 2, 7 i 8 wynika z treści art. 5 ust. 1 pkt 3b ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w myśl którego właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez pozbywanie się zebranych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych oraz nieczystości ciekłych w sposób zgodny z przepisami ustawy i przepisami odrębnymi a także z art. 6 ust. 1 ustawy, który nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności.

W § 4 pkt 3 regulaminu rada ustaliła zakaz wyrzucania odpadów komunalnych do koszy ulicznych oraz pojemników innych właścicieli nieruchomości.

Należy podkreślić, że zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o utrzymaniu czystości (...) wyposażenie nieruchomości w pojemniki służące do zbierania odpadów komunalnych należy do obowiązków właścicieli nieruchomości. Właściciel winien wyposażyć zatem nieruchomość w pojemniki w taki sposób, aby zapewnić pozbywanie się odpadów komunalnych wytworzonych na nieruchomości zgodnie z regulaminem.

W ocenie organu nadzoru pozbawione podstaw prawnych jest statuowanie w regulaminie zakazu wrzucania odpadów komunalnych pochodzących z nieruchomości do koszy ulicznych i do pojemników innych właścicieli.

Zakaz zawarty w § 4 pkt 9 regulaminu wynika z art. 131 pkt 12 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U z 2009 r. Nr 151, poz. 1220 ze zm.).

Natomiast problematykę zawartą w § 4 pkt 11 reguluje przepis art. 63a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2013 r., poz. 482).

Jak wskazano wyżej, Rada nie ma prawa powielać i modyfikować uregulowań ustawy upoważniającej i przepisów innych aktów normatywnych.

W § 5 ust. 6 pkt 1 – 4 i 6-7 regulaminu Rada określiła sposób ustalenia minimalnej pojemności pojemników na odpady komunalne przyjmując określone parametry normatywne wytworzenia odpadów.

W ocenie organu nadzoru, Rada Miejska nie została upoważniona do zawarcia w regulaminie takich treści.

Należy zauważyć, iż norma kompetencyjna zawarta w art. 4 ust. 2 pkt 2 upoważnia organ stanowiący gminy do określenia rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych oraz warunków rozmieszczania i utrzymania tych pojemników, przy uwzględnieniu dwóch wartości: średniej ilości odpadów komunalnych wytwarzanych w gospodarstwach domowych lub w innych źródłach oraz liczby osób korzystających z tych pojemników.

Nakaz uwzględnienia podanych wskaźników zawarty w upoważnieniu ustawowym stanowi skierowaną do rady gminy wytyczną, która winna być zastosowana w podejmowanej w wykonaniu tego upoważnienia regulacji.

Powyższe uwzględnienie ww. czynników powinno zatem nastąpić przed ustaleniem minimalnej pojemności pojemników do zbierania odpadów i określenia jej w uchwale rady. „Uwzględnienie” jest w tym wypadku procesem polegającym na dokonaniu rozeznania w przedmiocie średniej ilości odpadów wytwarzanych w gospodarstwach domowych lub w innych źródłach przez określoną liczbę osób. Na podstawie tak dokonanego rozeznania, w oparciu o posiadaną wiedzę, Rada winna wskazać w regulaminie rodzaj i minimalną wielkość pojemników przeznaczonych do zbierania odpadów na terenie nieruchomości. Innymi słowy, proces ten winien mieć miejsce nie w uchwale rady, ale przed jej podjęciem. Zapisy uchwały winny być wynikiem dokonanych ustaleń w tym zakresie.

Zapisy uchwały nie mogą stanowić, tj. normatywnie wyznaczać pewnego poziomu wytworzenia odpadów na nieruchomościach, bowiem ustawa nie zawiera upoważnienia dla rady w tym zakresie.

Wykonanie analizowanego upoważnienia nie może polegać na nałożeniu na adresatów uchwały obowiązku uwzględnienia ustalonych normatywnie w uchwale wskaźników wytworzenia odpadów, jak to ma miejsce w przedmiotowej uchwale. Zapisy przyjęte przez Radę stanowią arytmetyczne wyliczenie ilości odpadów przypadających na jednego mieszkańca, ucznia, pracownika, miejsce konsumpcyjne, łóżko. Takie zapisy należy traktować jako sposób ustalenia ilości odpadów produkowanych na terenie nieruchomości, do czego Rada nie posiada upoważnienia z mocy art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy.

Postanowienia regulaminu w omawianym zakresie winny określać w sposób jasny i zrozumiały dla adresatów minimalną pojemność pojemnika na odpady komunalne, w jaki należy wyposażyć nieruchomość. Tymczasem zakwestionowane zapisy uchwały, określają przyjęte przez Radę Miejską wskaźniki, których zastosowanie pozostawiono adresatom uchwały.

Stanowisko organu nadzoru znajduje potwierdzenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

W wyroku z dnia 14 marca 2012 r. WSA we Wrocławiu stwierdził, iż przy określeniu tych kwestii rada jest obowiązana uwzględnić a nie ustalić, średnią ilość odpadów komunalnych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczbę osób korzystających z tych urządzeń (II SA/Wr 868/11). Kwestia wielkości odpadów pochodzących od jednego mieszkańca ma znaczenie dla określania wielkości pojemnika, nie może być natomiast przedmiotem odrębnego ustalania w regulaminie (wyroki WSA we Wrocławiu z dnia 20 grudnia 2006 r. II SA/Wr 585); WSA w Bydgoszczy z dnia 15 lutego 2011 r. II SA/Bd 1455/10). Takie samo stanowisko zajął także Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 1 lutego 2010 r. (II OSK 1930/09).

Regulacja § 6 ust. 4 nie stanowi materii regulaminu. Kwestie te reguluje art. 9f ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Jak stanowi powołany przepis ustawowy, w przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako zmieszane odpady komunalne i powiadamia o tym gminę. Brak podstaw prawnych, aby zapisy ustawy regulujące wspomniane kwestie uszczegóławiać w regulaminie wydawanym w wykonaniu upoważnienia z art. 4 ust. 1 i 2 tej ustawy.

Określony przez Radę w § 10 i § 11 regulaminu nakaz zawierania umów przez właścicieli nieruchomości niezamieszkałych i częściowo zamieszkałych z przedsiębiorcą odbierającym odpady wynika z treści art. 6 ust. 1 ustawy, który nakłada na właścicieli nieruchomości obowiązek udokumentowania w formie umowy korzystania z usług wykonywanych przez gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie opróżniania zbiorników bezodpływowych i transportu nieczystości ciekłych lub gminną jednostkę organizacyjną lub przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanego do rejestru działalności.

Zatem ponowne regulowanie tego obowiązku w uchwale Rady Miejskiej jest zbędne i pozbawione podstaw prawnych. Rada nie może bowiem regulować ponownie tego, co jest już zawarte w obowiązującej ustawie.

W § 12 Regulaminu Rada określiła częstotliwość pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości wskazując, iż właściciele winni czynić to „w sposób systematyczny, nie dopuszczający do przepełnienia się urządzeń do gromadzenia nieczystości ciekłych, gwarantujący zachowanie czystości i porządku na nieruchomości”.

Należy zauważyć, iż postanowienie § 12 regulaminu nie wyczerpuje ustawowego upoważnienia z art. 4 ust. 2 pkt 3 omawianej ustawy. Zgodnie ze słownikiem języka polskiego „częstotliwość” należy rozumieć jako częste i systematyczne powtarzanie się jakiejś czynności. Rada Miejska powinna zatem określić w jakich odstępach czasowych należy pozbywać się odpadów i nieczystości ciekłych. Tymczasem użyte przez Radę określenia „w sposób systematyczny” czy też „nie dopuszczający do przepełnienia się urządzeń” nie wyczerpują ustawowego obowiązku określenia częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości. Prawidłowe wykonanie upoważnienia ustawy wymaga bowiem precyzyjnego i jasnego określenia częstotliwości pozbywania się nieczystości ciekłych, tak aby adresat uchwały nie miał żadnych wątpliwości co do tego, jaką regułą postępowania wyznacza dany przepis, a organ stosujący ten przepis wiedział, w jaki sposób go zinterpretować. Tylko w takiej sytuacji delegacja ustawowa jest spełniona.

W § 14 ust. 5 Rada wskazała, iż zabronione jest „szczucie psów lub doprowadzanie ich do stanu, w którym pies może stać się niebezpieczny dla człowieka lub zwierzęcia”.

Powyższy zakaz wynika wprost z art. 108 Kodeks wykroczeń. Rada Gminy uchwalając regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy nie jest uprawniona do powielania i modyfikowania przepisów innych ustaw.

Powyższe uwagi dotyczą również § 15 ust. 4 Regulaminu, którego treść stanowi nieuprawnioną modyfikację art. 144 Kodeksu wykroczeń.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji rozstrzygnięcia.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie, złożona za moim pośrednictwem w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Otrzymują:

1. Przewodniczącą Rady Miejskiej w Tyszowcach
2. Burmistrz Tyszowiec

Wojewoda Lubelski

Jolanta Szolno-Koguc